Királyhelmeci Szövétnek

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZTEK LAPJA
2003/1

Dömötör Tibor:

Karácsonykor

Karácsonykor
Angyalok szállnak,
Híradást hoznak,
Béke jegyében,
Élet fényében,
Szentség lelkében,
Hívõk hitében,
Krisztus képében
Földön jár az Isten.

Karácsonykor
Harangok zúgnak,
Szent igék szólnak,
Imádság szárnyán,
Szíveknek vágyán,
Zsoltárok hangján,
Szeretet hídján
Bocsánat útján
Mennyben jár az ember.

M E G S Z Ü L E T E T T !!!!

Megszületett-e már teneked???

„Mert született néktek ma a Megtartó!” /Lukács 2,ll/

Az adventi várakozás beteljesedése a karácsony titka, a testetöltés csodája. Ez a csoda kétezer esztendõ óta foglalkoztatja ezt a teremtett világot és benne a bûnös embert. Foglalkoztatja azért, mert az ember nem tud szabadulni bûneitõl, annak következményétõl. Az Istennel szemben engedetlenné vált ember nem képes bûn nélkül élni, nem képes magát a Sátán fogságából kiszabadítani és így képtelen arra, hogy teremtõ Istenét igazán megismerje, szívbõl szeresse és vele örökkétartó boldogságban élvén õt dicsérje és magasztalja. Ez lett nyilvánvalóvá a paradicsomi bukást követõen, ami miatt következett Isten ítélete is. Azonban nyilvánvalóvá lett az Isten szeretete is. Elõször nyilvánvalóvá lett azáltal, hogy megsajnálta az embert és ígéretet tett, hogy majd küld Szabadítót, aki a kígyónak a fejére tapos. Másodszor nyilvánvalóvá lett ez a szeretet azáltal, hogy Isten ígéretét beteljesítette és az õ egyszülött Fiát az idõk teljességében emberi testben elküldte erre a világra. Jézus Krisztus mindenben hasonlóvá lett mihozzánk, kivéve a bûnt. Emberként jött erre a világra a világ Megváltója. Megszületett! Ez tagadhatatlan tény. Ebben nem lehet, nem szabad kételkedni. Igaz, sok embernek kételye támad, ha nem is a születését illetõen, de a halálát, feltámadását, vagyis a halál felett aratott gyõzelmét, a megváltásunk bizonyosságát illetõen. Pedig itt nem történt más, csupán a Teremtõ Isten üdvterve ment végbe, valósult meg, ami mindenkire nézve érvényes, aki hisz a Jézus Krisztusban. Lehetsz gyermek vagy ifjú, életed delén vagy éppen az élet alkonyán, mindnyájan a harmadik évezred elején járó, örvendezõ vagy szomorkodó, életerõs vagy megfáradt, meg kell hallanod: „Született néktek ma a Megtartó”. Így hirdette az angyal az elsõ karácsony éjszakáján a betlehemi mezõk fölött a félénk pásztoroknak. Így hirdette Isten igéje által évszázadokon át és így hirdeti ezen az ünnepen is.

Vajon a nagy rohanásban, a mindennapi élet egyre fokozódó lüktetésében, tülekedésében és zûrzavarában meghallod-e az angyali szózatot és betölti-e szívedet a karácsonyi öröm, az isteni szeretet és békesség? Szíveden át eljut-e a tudatodig az a felismerés és boldog bizonyosság, hogy megszületett? Megszületett-e már teneked a te drága Megváltód, Krisztusod?

A betlehemi pásztorokat lelkük mélyén érintette a mennyei hír és azonnal elindultak, megkeresték Jézust, hódoltak elõtte és dicsõítették a mindenség Urát. Engedjük, hogy ezen az ünnepen minket is megragadjon a drága örömhír. Engedjük, hogy megszülessen nekünk a Megtartó, hogy lakozást vegyen szívünkben, legyen életünk ura, lelkünk üdvözítõje, hogy egész életünkkel dicsõítsük Istenünket és így legyen áldott, megszentelt, örömökben gazdag és békességet hirdetõ a mi karácsonyi ünnepszentelésünk.

- lr -

Karácsonyi imádság...

Hála legyen neked, mennynek és földnek Istene, Atyánk a Jézusban! Dicsõség térjen szent nevedre, mert felhoztad szabadulásunk napját, megadtad üdvösségünk reményét, és a Te ígéretednek örömét megérte a nép.

Hála legyen neked, hogy Jézusban békességünk lett veled Istenünkkel, és õbenne kegyelmes Atyánkká lettél nekünk bûnösöknek.

Hála legyen neked, hogy a hit, melyet Jézus hozott le az égbõl, utat nyitott a magasság titkaiba véges értelmünknek , és ahova elménk nem hathat, ott szent hitünkben világosságot látunk!

Hála legyen neked, hogy Jézusban megismertük útaidat; és a Te törvényeid szeretet szavaiban hangzanak mi hozzánk.

Hála legyen neked, hogy Jézusban kegyelmet bírunk a jóra, és a Te lelkednek ereje gyámolítja gyarlóságunkat.

Hála legyen neked, hogy Jézusban reménységet adtál a bocsánatra és az örök életre! Itt volt e földön Jézusunk bölcsõje, itt folytak le szenvedések közt földi életének nehéz órái, itt fizette le érettünk a bûn zsoldját a halált, itt nyitotta meg feltámadásával az örök élet kapuit, e föld levegõje volt megdicsõíttetésének emelkedõ lépcsõje!

Óh, nekünk is csak bölcsõnk e porhaza, ránk nézve is csak szenvedés lakhelye e föld, mi is lefizetjük a halált; de szent hitünk bíztat, hogy mi is felkelünk új életre, minket is felsegít a hit megdicsõíttetésünk hazájába!

Áldott légy Jézus, hogy érettünk születtél, testvérünkké, megváltónkká lettél! Áldott légy, hogy életedet tükörül adtad életünknek, s megdicsõíttetésedben üdvösségünk reményét láthatjuk!

Innen e földrõl, hol csak ideig lakoztál, s mi is ideig bujdosunk, oda kísérünk ma téged szent buzgóságunkban, hol örök dicsõséget vettél magadnak, örök hajlékot készítettél minekünk is! Óh, hadd maradjon ott lelkünk buzgósága, hadd éljünk ott lélekben teveled, hogy ez életben maghajoljunk a testnek, és igazságban keressük az odafentvalókat, hogy így születésed ünnepe legyen lelki életünknek kezdete, és a mi egész életünk legyen életednek mása, s majd a gyõzedelem, melyért szent hitünk oltalma alatt híven harcoltunk, nyerje meg nekünk a halál után az életnek koronáját, dicsõséged hazájában az egekben. Ámen.

(Révész Bálint: Vasárnapi, ünnepi és alkalmi imádságok; 1888)

S z ö v é t n e k ...

Meggyúlt a szövétnek Királyhelmecen, a királyhelmeci, pólyáni és a szolnocskai reformátusoknak, de reméljük, hogy fénye által mások is utat találnak majd és melege sokakat felmelegít. Írom ezt azért, mivel a szövétnek a Magyar Értelmezõ Kéziszótár szerint kezdetleges fáklyát jelent, de nekünk, keresztyéneknek, Isten igéjével élõknek a puszta jelentésén túl többet tartalmaz. Hiszen a szövétnek, amely a mécsesnél nagyobb, nem csupán konkrét tárgyként, használati eszközként fordul elõ a Bibliában, hanem átvitt értelemben is említõdik. Dávid így szól: *Mert te vagy az én szövétnekem, Uram, s az Úr megvilágosítja az én sötétségemet.* /2Sám 22,29/ A zsoltáros az Isten igéjét nevezi szövétneknek /Zsolt 119,105/, és a Példabeszédek könyvében a törvényrõl olvashatjuk ugyanezt /Péld 6,23/. Általánosságban tehát elmondható, hogy az a pici világosság, amit a szövétnek, amit a mécses kibocsát magából az Istenhez segít közelebb. A világosságot adó kicsi lámpás ragyog a sötétségben, s az Úrhoz vezetõ utat tárja elénk, világosítja meg. Ebbõl a célból indítjuk most útjára ezt a lapot, ezzel a céllal „gyújtjuk meg” a Királyhelmeci Szövétneket, vagyis, hogy világítson, hogy utat mutasson, Istenre mutasson. Elképzeléseink szerint a negyedévente megjelenõ kiadvány a gyülekezetek életébõl ad majd pillanatképeket; az aktuális örömökkel, a gyülekezetekben folyó tevékenységekkel, esetlegesen felmerülõ problémákkal foglalkozik. A mi lapunk lesz, és éppen ezért kérnénk mindenkit, hogy aki írásával hozzá szeretne járulni ahhoz, hogy szövétnekünk még erõsebben ragyogjon, még messzebbre világítson, bátran jelentkezzen. Tegyük ezt szolgálatként, Istenünk dicsõítésére és gyülekezeteink, embertársaink lelki épülésére.

- sl -

Ravasz László: GONDOLATOK

Sokan, nagyon sokan vannak, akik nem tudják, hogy a hátuk megett a Gazda áll és nézi õket. Nagyzolnak, dicsekednek, pörölnek, hajbakapnak, illetlenül vagy nevetségesen viselkednek, állatoknak, vagy isteneknek mutatják magukat, mert nem tudják, amit pedig mindenki tud, hogy közvetlenül a háttérben, egy függöny vagy oszlop mögött ott áll hallgatagon, csöndes fenséggel, élettõl, hatalomtól, dicsõségtõl ragyogóan az egyetlen Úr, a királyok királya: Isten. De aki ránéz, aki észreveszi, annak egyszerre elhal az ajkán a hiú beszéd, az önelégült tetszelgés, a durva szitok, a ledér kacagás, a lázongás, a káromlás vagy jajveszékelés, s mélyen megdöbbenve, mélyen meghajolva, megalázkodva és mégis boldogan karolja át annak a felségesnek lábait.

Gyülekezeteinkben történt

Gyülekezeteinkben a lassan már-már letûnõ esztendõben voltak örömteli alkalmak, de voltak olyanok is, amelyek szomorúsággal töltöttek el. Mindig az öröm töltötte be szíveinket, amikor vasárnapokon és ünnepnapokon istentiszteletre gyülekeztünk össze az Úr hajlékában, ahol Isten szeretetérõl és üdvözítõ kegyelmérõl hangzott az Ige, vagy amikor a kegyelem asztalához járulhattunk és hallottuk, hogy Isten Krisztus érdeméért megbocsátja bûneinket. Öröm töltött el, amikor kiszolgáltuk a keresztség sákramentumát és egy-egy kisgyermeket felvettünk Isten szövetségébe és egyházába. Az öröm felemelõ érzése hatotta át szívünket, amikor a konfirmáció alkalmával ifjaink bizonyságot tettek hitükrõl és megfogadták, hogy egyházunknak hûséges és engedelmes tagjai lesznek. Öröm volt akkor is, amikor egy-egy ifjú pár egymásnak örök hûséget esküdve, Isten áldását kérte a közös életútra és az Úr áldásával indultak tovább, most már együtt az úton. De volt szomorúság, fájdalom és bánat, amikor egy-egy testvérünk távozott ebbõl a földi életbõl. Ilyenkor ugyan nem öröm, de megnyugvás töltött el, mert minden koporsónál megszólalt és megszólított Isten igéje és mindig megerõsített, vígasztalt és az örök élet reménységével és bizonyosságával töltött el. Istennek legyen hála a Vele való találkozás minden alkalmáért.

A keresztség sákramentumában részesült 2003-ban:
Január 25-én Kállai Géza és Szoták Viktória leánya Barbara.
Február 2-án Érsek János és Pandi Katalin leánya Boglárka.
Április 27-én Lukács Dániel és Lakatos Györgyi leánya Noémi.
Május 18-án Juhász János és Rendes Lubica fia János – Pólyánban.
Május 25-én Sugár Zoltán és Csík Lídia fia Zoltán.
Május 25-én Gergely József és Kovács Mária leánya Mária.
Július 26-án Géczi Tamás és Kacsik Éva fia Tamás.
Augusztus 9-én Sata Lajos és Bernát Angelika leánya Nikoletta.
Augusztus 17-én Ing. Nagy Szabolcs és Szõcs Gabriella fia Balázs.
Augusztus 31-én Dr. Nagy Zsolt és Dr. Dobos Gitta leánya Evelin
Szeptember 7-én Bacskai István és Bányácski Brigitta leánya Arlett.
Szeptember 21-én Csonka János és Koller Gabriella leánya Anna-Krisztina.
Szeptember 27-én Pongó István és Lõrincz Erzsébet leánya Enikõ.
Szeptember 27-én Oláh András és Szopko Katalin fia András.

A konfirmáció alkalmával 2003. június l-én a következõ 16 ifjú és leány tett vallást hitérõl a gyülekezet elõtt: Bosznay Denissza, Dako György, Forgács Alexandra, Horváth Ádám, Móricz Attila, Nagy Gábor, Palágyi László, Rontó József, Takács Andrea, Terebesi József, Tóth Veronika, Szedlák Csaba, Szedlák Tamás, Szerdi Péter, Szerdi Tibor, Sztankó Melánia.

Házasságukra Isten áldását kérték:
Február 1-én Èurma Rastislav és Varga Klára
Május 3-án Ing. Lošák Gabriel és Horváth Lívia
Július 26-án Horváth Miklós és Pankulics Anikó
Augusztus 9-én Tóbiás Attila és Czetõ Zsuzsanna
December 6-án Kovács Adrián és Pikor Lívia

Akik Isten akaratából eltávoztak:
Januárban Varannai József 53 éves és Reichel József 63 éves korában.
Februárban Balog Bertalan 77 éves korában
Márciusban Petrigán Erzsébet 67 éves korában
Áprilisban Molnár Miklós 63 éves korában

Májusban Záhumenszky Gusztáv 58, Szántó Kázmér 79, Tóth Lajosné sz. Dako Rozália 68 éves korában.
Júniusban Adamcso István 72 éves korában.
Júliusban Jesztrebi Ferenc 48, Vörös Szilveszterné sz. Pataki Olga 68 éves korában.
Augusztusban Kasko László 48 éves korában.
Szeptemberben Kusekné Berta Gizella 90 éves korában.
Októberben Muszkáné Panyko Erzsébet 63, Péter Imre 100éves korában.
Novemberben Szabó Lajos 74, özv. Palágyi Amdrásné sz. Egri Margit 78, Pólyi Gábor 47 éves korában.
(A fenti adatok 2003. december 8.-ig, lapzártáig kerültek be az anyakönyvekbe.)

Pólyán – Szolnocska

Vannak áldott alkalmak a gyülekezeteink életében, amelyeket még nagyon sokáig megõriznek emlékezetükben a hívek. Ilyen emlékezetes nap volt 2003. október 12. amikor is gyülekezeteinkben megkezdte szolgálatát Tiszteletes Molnár István lelkipásztor, akit a Fõtoszteletû Zsinati Elnökség a Zsinati Tanács határozata alapján ide helyezett szolgálatra.

A délelõtti istentisztelet után Pólyánban Mgr. Kocsis Géza gondnok köszöntötte szívbõl jövõ meleg szavakkal, áldáskívánással és virággal az ifjú lelkészt, délután pedig Szolnocskában a gyülekezet jókívánságát Csoma Barnabás tolmácsolta és a virágcsokor átadásával együtt Isten áldását kérte a lelkész szolgálatára.

(Szerk.)

Királyhelmec

Bensõséges ünnepe volt gyülekezetünknek 2003. november 9-én, amikor közvetlenül az istentisztelet után köszöntöttük Nagytiszteletû Molnár Elemér lelkipásztort gyülekezetünkbe való beiktatásának 10. évfordulója alkalmából. Úgyszintén szívbõl köszöntöttük Tiszteletes Molnár István ifjú lelkipásztort, aki tanulmányai befejezése után gyülekezetünkben kezdte meg szolgálatát.

Elõször Bányácski Béla gondnok a presbitérium nevében a Józsué könyve 24. részének a 15. versével köszöntötte a lelkipásztort, majd Hóseás próféta könyve 2. részének 18-19 verseivel bíztatta és kívánt áldást az ifjú lelkész életére.

Azután Fazekas Erzsébet a gyülekezet jókívánságait fogalmazta meg: „Tiszteletes urunknak adja a jó Isten, hogy még sok éven át legyen hasznára gyülekezetünknek. A jó Isten áldja, oltalmazza és vezérelje szeretõ családja és a gyülekezet körében még nagyon sokáig.

Ifjú lelkipásztorunkat Isten áldja meg, adjon néki békét, örömöt és erõs hitet, hogy a gyülekezetet még közelebb vezethesse Istenhez a mi Urunkhoz. Isten gazdag áldását kérjük életére és a gyülekezetben végzett minden szolgálatára. Egyben ezt az "Úti áldást" kérjük a jó Istentõl részére: Az Úr legyen elõtted, hogy a jó utat mutassa Neked. Az Úr legyen melletted, hogy téged karjaiba zárjon és megvédjen, ha veszedelembe jutsz! Az Úr legyen mögötted, hogy megoltalmazzon a gonosz tõrétõl! Az Úr legyen alattad, hogy felfogjon, ha elesel! Az Úr legyen teveled, hogy megvigasztaljon, ha szomorú vagy! Az Úr legyen körülötted, hogy megvédjen, ha mások rádrontanak! Az Úr legyen fölötted, hogy megáldjon téged! Így áldjon meg téged a jóságos Isten ma, holnap és minden idõben és minden helyen egész életeden át."

Az ünnepet még gazdagabbá tette Michalák Ténai Júlia szép köszöntõje és verse. A köszöntéseket követte a gyülekezet ajándékának és a virágcsokroknak az átadása, ami bizonyítja a gyülekezet, ragaszkodását, hûségét és szeretetét. A lelkészek megköszönték a gyülekezet figyelmességét és Isten áldását kérték a gyülekezetre és a közös, Isten dicsõségére végzendõ szolgálatokra.

Ezért a bensõséges ünnepért legyen Istené a dicsõség.

Fazekas Erzsébet

Gyülekezeti házat építünk

Egy-egy közösségnek a formálása, erõsödése még világi értelemben is mindig szükséges és fontos. Még inkább szükségszerû és fontos ez egy keresztyén közösség életében, mert azon túl, hogy a közösség formálódik és erõsödik, a közösséghez, a gyülekezethez tarozók az ige szavai szerint egymás hite által is épülnek. Az élõ gyülekezet vezetõi és annak tagjai ezt minden korban nagyon jól tudták és mindig azon fáradoztak, hogy mindezekhez Isten segítségével megteremtsék a feltételeket. Ennek tudatában és a „semper reformandi", vagyis mindig reformálni elvet szem elõtt tartva határoztak úgy gyülekezetünk vezetõi már 67 évvel ezelõtt, hogy építenek egy gyülekezeti házat, ami a hitben való megerõsödés és a lelki élet megújulása, az egymás hite által való épülés miatt nélkülözhetetlen. Az okokat csak sejtjük, ami miatt ez a terv akkor nem valósulhatott meg.

Istennek legyen hála, gyülekezetünk vezetõi, a presbitérium, és maga a gyülekezet is, mit sem sejtve a csaknem hét évtizeddel ezelõtt elfogadott határozatról, úgy döntött, hogy a lelki élet megújulása és a hitélet megerõsödése, a gyermekek és ifjak hitben való nevelése, tehát a gyülekezet fejlõdése és növekedése érdekében egy többfunkciójú, korunknak minden tekintetben megfelelõ gyülekezeti házat épít. Elõzetes terveink és elképzeléseink szerint ebben a házban helyet kap a földszinten egy nagyobb gyülekezeti terem, lelkészi hivatal, gondnoki iroda, teakonyha és a szociális helyiségek, és a tetõtérben egy tanácsterem, könyvtár, irattár, két vendégszoba a hozzátartozó fürdõszobával.

Lehet, hogy vannak, akik megkérdõjelezik a gyülekezeti ház építésének szükségességét, azonban ahhoz, hogy a gyülekezetben hatékony munka folyjon, hogy eredményes lelkigondozói és diakóniai munkát tudjunk végezni, igenis szükség van erre a gyülekezeti házra, gyülekezeti otthonra. Biztosan olyanok is vannak, akik kételkednek és félnek, hogy lesz-e elég erõnk, úgy lelki, mint anyagi, hogy megvalósítsuk ezt a tervünket. Mindenekelõtt legyen hitünk! Legyen hitünk Istenben, és akkor megépül a ház. Már a zsoltáros is vallotta: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építõi" (Zsolt 127,1). Ha nem lesz hitünk, nekünk is hiábavaló minden fáradozásunk. Igény biztosan van, lesz erre a házra, mert szeretetben meghidegülõ világunkban az emberek egyre inkább keresik és keresni fogják Istennel és egymással a közösséget, ahol nyugalmat találhat az emberi szív és békességet a lélek.

Hálásak vagyunk Istennek, mert az õszre tervezett munkát, az alapozást elvégeztük, amiben többen a munka terhét hordozták, és jó reménységgel vagyunk, hogy tavasszal Isten segítségével folytathatjuk a munkát, és a gyülekezeti tagok lelkesedése, valamint pozitív és aktív hozzáállása mellett annak nagyobb részét a jövõ esztendõben elvégezhetjük.

Hordozzuk szívünkben, imádságainkban ezt a mindnyájunk számára oly fontos feladatot. Imádkozzunk, hogy az Úr segítsen bennünket, hogy sokaknak megnyissa szívét, kezét, hogy az újesztendõben adakozzanak e nemes célra és sokan megtapasztalják, hogy a jókedvû adakozót szereti és megáldja, de áldja is meg az Isten.

- lr -

A KIRÁLYHELMECI PRESBITÉRIUM

Bányácski Béla - gondnok, Feke Ferenc - gondnok, Balázs László, Kósik János, Benkõ Pál, Csatlós Attila, Dobos Gyula, Fazekas Erzsébet, Gazdag Géza, Hornyák Gizella, Kovács Sándor, Kulcsár Miklós, Makkai Rozália, Molnár Lajos, Pusztai Sándor, Szabó László, Szentpétery István, Tokaji Erzsébet, Varga János, Tóth Ágnes, Blanár Tibor, Kulcsár Eleonóra, Liszkai György, Dobos Zoltán, Simon Géza, Bajusz Anna, Botos Etelka, Katkó Oszkár, Géresi Barnabás, Vörös Olga

A PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI PRESBITÉRIUM

Kocsis Géza - gondnok,
Gönczi Zoltán,
Szabó László,
Albert Attila,
Simon Emil,
Helmeci Béla,
Csoma Béla,
Kresztyánko Dénes,
Kresztyánko László,
Szajkó Zoltán,
Csoma Barna,
Török Benjámin,
Feterik Zoltánné,
Sipos Lászlóné

GYERMEKEK GONDOLATAI

A hittanos gye rmekek gondolatai arról, hogy mit jelent számukra advent ill. karácsony.

- Karácsony szent ünnepe Jézus születésének a napja. Ilyenkor szoktuk megajándékozni a szeretteinket. De ez számomra nem fontos. Én szerintem karácsony ünnepén az a lényeg, hogy a család együtt legyen szeretetben és boldogságban.

- Karácsony a szeretet, meghittség ünnepe, ilyenkor együtt van a család, a rokonok. Ajándékokat adunk és kapunk. Karácsonykor elmegyek templomba, de még úrvacsorázni is megyek. Együtt vagyunk a család, rokonok és beszélgetünk.

- Karácsony Jézus születésének az ünnepe. Ünnepeljük az Õ születését, ajándékokat adunk kölcsönösen. Örülünk és örvendezünk a karácsonynak. Megyünk a templomba és Jézushoz imádkozunk.

- Azt jelenti számomra advent, hogy készülõdünk karácsonyra, Jézus születésére. Adventi koszorút szoktunk készíteni és minden vasárnap meggyújtunk egy gyertyát.

- Karácsony Jézus születését, ünneplését jelenti a számomra. Jó érzés, ha megajándékozzuk egymást. Karácsonykor az emberek egy kicsit megváltoznak, jobbak lesznek és sok mindenkin segítenek.

- Azt jelenti számomra karácsony, hogy megszületik Jézus.

- Négy adventi vasárnap után jön a karácsony. Karácsony jó dolog, mert nem kell menni iskolába és otthon vagyunk.

- Advent azt jelenti, hogy már közel a karácsony és megkezdõdik a készülõdés.

- Karácsony az év legszebb ünnepe, amikor együtt van a család és átadjuk ajándékainkat. Ilyenkor békesség van és minden csodálatos.

Ünnepi alkalmaink

December 24 - Szenteste
15:00 - Pólyán
17:00 - Királyhelmec
Az istentisztelet után ünnepi mûsort mutatnak be a gyermekek.

December 25 - Karácsony I. napja
9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással
10:30 - Királyhelmec, úrvacsoraosztással
14:00 - Pólyán (legátus szolgál)
15:00 - Királyhelmec (legátus szolgál)

December 26 - Karácsony II. napja
9:30 - Pólyán (legátus szolgál)
10:30 - Királyhelmec (legátus szolgál)
13:30 - Szolnocska (legátus szolgál)
15:00 - Királyhelmec (legátus szolgál)

December 28 - Vasárnap
9:30 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
15:00 - Királyhelmec

December 31 - Óév este
15:00 - Pólyán
17:00 - Királyhelmec

2004 január 1 - Újév napja
9:30 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
15:00 - Királyhelmec

A betegek és idõsek részére háznál is kiszolgáljuk az úrvacsorát. Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a lelkészi hivatalban.

Királyhelmeci Szövetnek
A királyhelmeci és a pólyán-szolnocskai református gyülekezetek lapja.
A lelkészi hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmec
Tel.: 056/ 63 219 72
E-mail: molnaristi@freemail.hu
Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!